

[Ministeren for kulturelle anliggender]

lem Danmarks Radio og den offentlige sektor i øvrigt. Denne parallelitet kan man endda sige er fortolket velvilligt over for Danmarks Radio, fordi Danmarks Radio ikke har haft de procentvise beskæringer, som næsten alle øvrige statsinstitutioner har fået både i år og i de kommende år. Det er dog således, at Danmarks Radio i 1983 og første kvartal af 1984 har fået en licensstigning på 13 pct., og det er altså oven i denne licensstigning, regeringen foreslår at lægge de 4 pct. Man skal heller ikke glemme, at de 13 pct. får en helårsvirkning i 1984.

Med denne stigning mener regeringen i hvert fald, at Danmarks Radio nogenlunde får dækket løn- og prisstigningerne ind. Man kan sige, at det jo heller ikke er ret meget bare at få løn- og prisstigningerne dækket ind. I den forbindelse vil jeg dog gerne gøre opmærksom på, at der ikke er noget retskrav på at få dækket disse stigninger ind. Jeg kan nævne adskillige statsinstitutioner også inden for det kulturelle område, der ikke i de seneste år har fået dækket løn- og prisstigningerne ind.

Jeg mener ikke, at en sådan ramme udelukker, at man foretager aktivitetsudvidelser på nogle områder, men til gengæld må man efter vores mening indstille sig på at nedtrappe på andre områder. Hvordan det skal gøres, skal jeg ikke blande mig i, men det er i hvert fald en arbejdsmetode, man kender overalt i den øvrige offentlige sektor.

Vi finder altså fortsat, at de 4 pct. giver rimelige arbejdsmuligheder for Danmarks Radio, og det skal de selvfølgelig også have. På den anden side føler vi altså hverken, at en nulløsning eller en 5,1 pct.s løsning er at foretrække, og jeg kan derfor kun anbefale folketinget, at man afviser forslaget.

Albertsen (S):

Det, folketinget skal tage stilling til, er de 2 beslutningsforslag, der foreligger fra henholdsvis fremskridtspartiet og fra socialdemokratiet og SF i fællesskab. Vi tager en drøftelse og en stillingtagen og en afklaring af den holdning, som er her i folketinget, på baggrund af et ønske hos medlemmer af finansudvalget om at få sagen bragt herved til folketinget, selv om det klart fremgår af loven, at afgørelsen om licensstørrelsen træffes i finansudvalget.

Det, vi drøfter, er også spørgsmålet om at tage stilling til en selvstændig offentlig institution, som det udtrykkelig fremgår af loven af 1973. Jeg skal ikke kunne sige, om der findes eksempler på tilsvarende institutioner. Det er lidt svært at finde paralleller. Om Kryolitselskabet Øresund eller Danmarks Nationalbank eller Hypotekbanken eller andre selvstændige offentlige institutioner har været underlagt særlig skrappe vilkår eller indgriben fra de respektive ministre, har jeg ingen klar erindring om.

Med de 2 forslag stillet op over for hinanden er der en ganske dyb kløft imellem holdningerne bagved. Det, fremskridtspartiet siger, er, at Danmarks Radio skal afskedige nogle mennesker. De skal forringe deres produktion, de skal have færre udsendelser, de skal ændre den udbygning, der har fundet sted i de tidligere år, og som et flertal eller et eventuelt enigt radiatoråd har givet udtryk for skulle realiseres og etableres. I den forbindelse henviser fremskridtspartiet i sine bemærkninger til, at hvis man efterlevede den rapport, som kom for et par år siden, den såkaldte McKinsey-rapport, som har analyseret hele Danmarks Radio, så var der dermed anvist en sparevej og en fremgangsmåde, som ville have betydet, at man ikke skulle komme her nu og få forhøjet sine indtægter.

Jeg ved ikke, om det skyldes manglende kontakt mellem repræsentationen i radiatorådet for fremskridtspartiet og deres medlemmer her i tinget, men det må næsten være forklaringen på, at de ikke har været opmærksom på, at der faktisk er sket en masse ting som resultat af denne rapport. Dels er specialister på bestemte felter, inspireret af rapporten, gået i gang med at undersøge og analysere områder, som det blev påpeget, at det var ønskeligt blev analyseret og undersøgt, dels er adskillige faste holddepunkter fra rapporten realiseret: antallet af medarbejdere er mindsket med 140, egenproduktion inden for TV er i 1981-82 og nu i 1983 øget med 25 pct., og samtidig er radiatorådet gået ind for en række opgaver, som man har været enige om, vedrørende hørehæmmede, udbygning af lokalsendere og lokalredaktioner osv. Så der er altså dels sket besparelser, dels sket øget produktion, og man har reelt efterlevet den rapport, hvor fremskridtspartiet peger på, at bare man gjorde det, så var tingene i